ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X
bytem X
zastoupena obecným zmocněncem X
adresa pro doručování X

proti

žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci**
sídlem Rumjancevova 10, Liberec

za účasti: **I. X**
II. X
zastoupena obecným zmocněncem X
oba bytem X

III. X
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2020, č. j X,

takto:

I. Žaloba proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Liberci ze dne 31. 7. 2020, č. j. X, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Dne 8. 10. 2019 doručila žalobkyně Katastrálnímu úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Jablonec nad Nisou (dále jen „katastrální úřad“) podání, ve kterém se domáhala provedení opravy chyby v zákresu pozemkových parcel v katastru nemovitostí, a to p. č. X (dříve st p. č. X), kterou spoluvlastní, a p. č. X (dříve st. p. č. X) ve společném jmění manželů X– osob zúčastněných na řízení I. a II. Požadovala, aby byl zákres proveden v souladu s notářským zápisem Státního notářství v Jablonci nad Nisou X ze dne X, obsahujícím dohodu X a X o zrušení spoluvlastnictví. Předmětem dohody bylo mj. rozdělení původního domu č. p. X a pozemku p. č. X. Dům byl rozdělen v souladu s rozhodnutím Komise pro výstavbu MěstNV ve Smržovce ze dne 6. 3. 1967 na dva rodinné domy s novými č. p. X a X. Na základě geometrického plánu Střediska Geodézie v Jablonci nad Nisou ze dne 9. 10. 1967 č. zak. X byl rozdělen pozemek na pozemky p. č. X a X s tím, že parcely korespondují rozdělení domu s hranicí, kterou tvoří vnitřní zeď mezi pokoji původního domu, 5 metrů od rohu budovy ze strany do dvora s vyznačením jako bod 5,00. Žalobkyně tvrdila, že bod na protější straně domu směrem do ulice byl proti polnímu náčrtu označen místo 11,60 jako 14,60, přičemž graficky je hranice vyznačena stejně v geometrickém plánu i polním náčrtu, jedná se tedy o zřejmý omyl v psaní.

2. Katastrální úřad podání posoudil jako návrh na opravu chybného geometrického a polohového určení pozemků (průběhu hranice) p. č. X a p. č. X. Přípisem ze dne 22. 11. 2019 oznámil žalobkyni a dalším vlastníkům dotčených pozemků, že návrh na opravu údajů katastru nemovitostí operátu považuje za nedůvodný a že nevyhověl žádosti o opravu v údajích katastru nemovitostí.

3. Dne 16. 12. 2019 obdržel katastrální úřad nesouhlas žalobkyně s neprovedením opravy. Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením katastrálního úřadu, že geometrický plán je v rozporu s polním náčrtem. Pro zápis skutečné hranice podle vůle původních vlastníků je rozhodný geometrický plán, který byl součástí dohody o vypořádání bývalých spoluvlastníků. Tento projev vůle nemůže změnit ani místní šetření z roku 1974, podepsané následnými vlastníky v rámci technickohospodářského mapování.

4. Doručením nesouhlasu žalobkyně bylo zahájeno správní řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu. K věci se vyjádřili manželé X, kteří souhlasili s postojem katastrálního úřadu. Uvedli, že dům č. p. X včetně místnosti v 1. p. s pozemkem p. č. X o

výměře 424 m² koupili v roce 2009, hraniční linie mezi jejich domem a č. p. X byla v katastrálních mapách značena identicky jako v současné době, shodně nabyl nemovitosti i jejich právní předchůdce od původní vlastnice paní X.

5. Rozhodnutím ze dne 2. 3. 2020, č. j. X, katastrální úřad vyslovil, že se nevyhovuje nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy chyby, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon).
6. Prvostupňové rozhodnutí napadla žalobkyně odvoláním. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 31. 7. 2020, č. j. X, žalovaný rozhodnutí změnil tak, že upřesnil výrok rozhodnutí a vyslovil, že nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy geometrického a polohového určení hranic mezi pozemky p. č. X a p. č. X v k. ú. X se nevyhovuje, neboť nebyly naplněny podmínky pro opravu chyby v katastrálním operátu katastrálního zákona.
7. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný konstatoval, že nesouhlas žalobkyně s neprovedením opravy údajů katastru je nedůvodný, neboť nebyly naplněny podmínky pro opravu chyby vzniklé zřejmým omylem při vedení katastru, tak nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě dle § 36 odst. 1 písm. a) a b) katastrálního zákona. Žalovaný se zaměřil na posouzení, zda je zobrazení společné hranice mezi pozemky p. č. X, jehož součástí je budova č. p. X, a p. č. X, jehož součástí je budova č. p. X, v platné katastrální mapě chybné v důsledku zřejmého omylu při vedení katastru nemovitostí. Vyšel ze zjištění, že na základě dohody o zrušení spoluvlastnictví ze dne 23. 9. 1973 ve formě notářského zápisu, jehož přílohou je geometrický plán ze dne 9. 10. 1967, došlo v roce 1971 k rozdělení domu č. p. X a pozemku p. č. st. X na pozemek p. č. st. X s domem č. p. X a pozemek p. č. st. X s domem č. p. X, jak dokládá položka výkazu změn číslo X. Nová konfigurace pozemků byla vyznačena v analogové mapě vedené na papírové podložce. Porovnáním mapových podkladů žalovaný zjistil, že ke změně konfigurace pozemků došlo v 70. letech minulého století při obnově operátu mapováním metodou technickohospodářského mapování v letech 1974 až 1976. Při místním šetřením v roce 1974 v rámci technickohospodářského mapování označili vlastníci pozemků hranice svých nemovitostí a souhlas s označením stvrdili podpisy. Z náčrtu č. 29 (část mapového listu TA 9-9/33) je patrné, že byla vyšetřena podle skutečnosti hranice rozdělující původní dědictví v průběhu spojnice bodů označené křížkem soklu budovy a mezníky, rovněž je patrný vyšetřený průběh hranice probíhající budovou. Došlo ke změně konfigurace nově označeného pozemku p. č. X. Na výsledky místního šetření navazovaly geodetické a kartografické práce, protokolárně vyšetřené hranice byly zaměřeny, byly určeny souřadnice podrobných bodů systému S-JTSK a vypočteny nové výměry pozemků. Stanovené lomové body byly převzaty do evidence nemovitostí. Při obnově operátu došlo k přečíslování pozemku a změně jejich výměr. Platnost nového operátu byla vyhlášena v roce 1976, tím se předchozí výsledky zeměměřických činností staly neplatné. Případné odlišnosti mezi původní mapou a novou mapou nelze bez dalšího považovat za důkaz chybného výsledku obnovy. V roce 2010 byla katastrální mapa vedená na PET folii, vycházející z předchozího mapování v roce 1976, převedena do digitální podoby, vznikla platná digitální katastrální mapa (dále jen „ DKM“). Žalovaný prověřil zobrazení hranice v DKM oproti návrhu v geometrickém plánu tak, že posoudil dostupné hodnoty kontrolních vodorovných vzdáleností mezi lomovými body hranic, tzv. oměrných, provedl posouzení oměrných délek mezi podrobnými body polohopisu v současné DKM s hodnotami v původním geometrickém plánu. Konstatoval, že podrobný bod označený

křížkem vytesaným v žulové podezdívce budovy č. p. X na straně od zahrady je zcela v souladu s výsledky rozdělující majetek původních spoluvlastníků obnovy operátů. Rozdíl je pouze v průběhu hranice rozdělující původní budovu v DKM a v geometrickém plánu, spolu s polním náčrtem, což nelze považovat za chybu vzniklou zřejmým omylem. Při tvorbě operátu technickohospodářským mapováním byl průběh hranice nesporný. Od vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu v roce 1976 se geometrické a polohové určení společné hranice nezměnilo, ta je v DKM v souladu s původním výsledkem zeměměřické činnosti, kterým je výsledek obnovy operátu technickohospodářským mapováním. Změna průběhu společné hranice mezi předmětnými pozemky tak není chybou vzniklou zřejmým omylem. K námitkám žalobkyně žalovaný poznamenal, že rozdíl hodnot ve staničení 14,6 m místo 11,6 m mezi původním geometrickým plánem a polním náčrtem lze považovat za zřejmou chybu. Žalovaný setrval na závěru, že k určení souřadnic S-JTSK došlo na podkladě výsledku obnovy technickohospodářským mapováním a závěr o správném vyšetření hranic dotčených pozemků vyplývá z toho, že vlastníci pozemků při místním šetření v roce 1974 označili hranice svých nemovitostí a s označením písemně souhlasili. K námitkám, v nichž se žalobkyně odvolávala na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 12. 12. 2017, č. j. 4 As 194/2017- 46, a ze dne 11. 7. 2009, č. j. 7 As 71/2008-48, žalovaný uvedl, že se v tehdy řešených případech nejednalo o výsledky obnovy technickohospodářským mapování. V případu žalobkyně je zobrazení hranice v DKM v souladu s původním výsledkem zeměměřické činnosti, kterým je výsledek obnovy operátu technickohospodářským mapování. Geometrický plán pro opravu hranice využít nelze, k návrhu musí být doloženo při nespornosti souhlasné prohlášení, při spornosti rozsudek soudu, a jako technický podklad výsledek zeměměřických činností v souřadnicích S-JTSK, které namítaný nesoulad prokáží. Pro využití geometrického plánu z roku 1967 by bylo nutné provést přepočet polohy bodů do S-JTSK.

II. Žaloba

8. Ve včasné žalobě proti shora označenému rozhodnutí žalobkyně se závěry správních orgánů nesouhlasila. Zdůraznila, že v geometrickém plánu je graficky i podrobnými body stanovena nově hranice, která rozděluje původní stavební parcelu na dvě pod novými p. č. X a X. Tyto parcely korespondují rozdělení domu na dva samostatné s hranicí, kterou tvoří vnitřní zeď mezi pokoji původního domu, což činí 5 metrů od rohu budovy ze strany do dvora s vyznačením jako bod 5,00. Polní náčrt graficky zcela odpovídá geometrickému plánu na rozdělení pozemků, nesoulad v hodnotě staničení 14,6 místo 11,6 na obvodu původní budovy v geometrickém plánu a polním náčrtu je zřejmou chybou.
9. Žalobkyně zpochybnila, že by žalovaný provedl posouzení oměrných délek mezi podrobnými body polohopisu současné DKM s hodnotami v původním geometrickém plánu. Žalobkyni není známo, že by žalovaný prováděl místní šetření ve věci nálezu vytesaného křížku v žulové podezdívce. Pokud tak činil, nebyli o tom účastníci vyrozuměni a k šetření přizváni, proto je takový úkon v rozporu s § 51 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Dodala, že předpokládaný křížek vytesaný v žulové podezdívce domu č. p. 1006 na straně do dvora je od roku 2013 zakryt novou fasádou, není viditelný. Tento podrobný bod, označený v původním geometrickém plánu i polním náčrtu jako 5,00, je identický, nikdy o něm nebylo pochyb. Chyba v čísle na geometrickém plánu oproti polnímu náčrtu nastala v označení bodu z druhé strany do ulice. I tento bod byl označen vytesáním křížku do žulové podezdívky a je překryt novou fasádou zřejmě od roku 2013. Ačkoli žalovaný uvedl, že rozdíl hodnot ve staniční 14,6 m namísto 11,6 m

mezi původním geometrickým plánem a polním náčrtem lze považovat za zřejmou chybu, současně uvedl, že k určení souřadnic S-JTSK došlo na podkladě výsledků obnovy technickohospodářským mapováním.

10. Ve vztahu k technickohospodářskému mapování žalobkyně namítala, že k žádné změně hranic pozemků st. p. č. X a X nedošlo, bývalí vlastníci pozemků pouze odsouhlasili změny kultury pozemku a přečíslování pozemkových parcel. Není tedy pravdou, že by kterýkoliv právní předchůdce současných vlastníků pozemků odsouhlasil změnu hranic pozemků a rozdělení domu od doby jejich rozdělení dle notářského zápisu ze dne 23. 9. 1971.
11. Žalobkyně poukazovala na korespondenci mezi ředitelkou katastrálního úřadu a oddělením metodiky a kontroly katastrálního úřadu ze dne 11. 10. 2019 a 15. 10. 2019. Oddělení metodiky a kontroly s odvoláním na rozsudek NSS, č. j. 4 As 194/2017-46, který řešil obdobnou situaci, instruovalo katastrální úřad k provedení opravy chyby. Katastrální úřad ale rozhodl v rozporu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona a § 44 odst. 2 vyhlášky 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška). Žalobkyně citovala shora označený rozsudek NSS a dovolávala se jeho závěrů ve svůj prospěch.
12. Správní orgány se nezabývaly podklady pro reálné rozdělení původní nemovitosti v zájmu rozdělení domu č. p. X v rámci dohody o zrušení spoluvlastnictví. Reálné rozdělení domu nemohlo být myšleno tak, že hranice pozemkové parcely p. č. X, na které stojí dům č. p. X, se bude nacházet pod budovou č. p. X. Základními právními dokumenty reálného rozdělení původních nemovitostí jsou geometrický plán z roku 1967 a rozhodnutí Komise pro výstavbu MNV ve Smržovce ze dne 6. 3. 1967 o povolení rozdělení původního domu. Hranice mezi nově vzniklými pozemky byla vytyčena v logické návaznosti rozdělení domu, rozhodující byla vnitřní zeď mezi pokoji v 1. p. rozděleného domu dle schváleného oddělovacího plánu, který je součástí rozhodnutí Komise pro výstavbu. Tvrzení žalovaného, že původním výsledkem zeměměřické činnosti je výsledek obnovy operátu technickohospodářského mapování, je nepravdivé. Podle žalobkyně původním výsledkem zeměměřické činnosti je geometrický plán, byť s písařskou chybou ohledně bodu 11,60 resp. 14,60 oproti polnímu náčrtu, spolu s polním náčrtem. Žalovaný svým tvrzením, které je v rozporu s původními listinami, že součástí pozemku p. č. X je budova č. p. X a součástí pozemku p. č. X je budova č. p. X, a v rozporu se zřejmým omylem v hodnotě staničení, zasahuje do práv žalobkyně. Pokud by bylo pravdou, že část domu č. p. X je postavena na cizím pozemku, musel by být tento dům samostatnou nemovitostí podle § 498 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“). Žalovaný tím zpochybnil listiny, které byly podkladem pro rozdělení nemovitostí. V důsledku jasného omylu zavdal katastrální úřad příčinu spoluvlastníkům domu č. p. X, aby se domáhali vydání části domu č. p. X, neboť se na základě zápisu v katastru nemovitostí domnívají, že část domu č. p. X stojící na jejich pozemku je jejich vlastnictvím. Spor, který vyvolali spoluvlastníci pozemku p. č. X s domem č. p. X, je veden u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 15 C 251/2019.
13. Podle přesvědčení žalobkyně došlo k chybnému vyznačení hranice mezi pozemky na základě zřejmého omylu pracovníka Střediska geodezie pro okres Jablonec nad Nisou, když v geometrickém plánu došlo k písařské chybě ohledně bodu 11,60 namísto 14,60. Žalovaný bezdůvodně požaduje prohlášení spoluvlastníků dotčených nemovitostí, že hranice nebyla měněna, není sporná a nebyla ani zpochybněna ve smyslu § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, přitom sám uvádí, že rozdíl mezi polním náčrtem a geometrickým plánem je zřejmou chybou. Rozhodnutí je tedy vnitřně rozporné.

14. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud rozhodnutí žalovaného i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

15. V písemném vyjádření odkázal žalovaný na napadené rozhodnutí, neboť odvolací námitky jsou prakticky totožné s odvolacími. Setrval na závěru, že současné platné geometrické a polohové určení společné hranice vychází z výsledků obnovy operátu metodou technickohospodářského mapování, kdy došlo k zaměření skutečného nesporného průběhu hranic protokolárně odsouhlasených oběma tehdejšími vlastníky. Vzhledem k principům mapování, kdy se zaměří v terénu vyšetřený průběh společné hranice odsouhlasený vlastníky, nebude a ani nemůže být nový stav hranic v katastrální mapě po obnově vždy totožný s předchozím operátem, který má nahradit. Případné odlišnosti mezi původní grafickou mapou a novou číselnou mapou technickohospodářského mapování nelze bez dalšího považovat za chybu vzniklou zřejmě mým omylem při obnově katastru.
16. V daném případě nabývá na hodnotě stabilita stavu, od roku 1976 je geometrické a polohové určení nemovitostí evidováno v nezměněné podobě. Oprava byla navržena po více jak 40 letech, v mezidobí došlo v souladu s takto evidovaným stavem několikrát k převodu vlastnických práv k předmětným nemovitostem.
17. Podle § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky je podkladem pro aktuálně platné geometrické a polohové určení výsledek obnovy operátu z roku 1976. Platný katastrální operát je tedy v souladu s původním výsledkem zeměměřické činnosti, kterým je výsledek obnovy operátu technickohospodářského mapování, ale i s listinami předloženými při změnách vlastnických práv po roce 1976.
18. Aby mohl katastrální úřad provést opravu způsobem, který požaduje žalobkyně, bylo by nezbytné doložit buď relevantní titul anebo postupovat v rámci řízení o opravě chyby katastrálního operátu podle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. Dále by bylo nutné opatřit k požadované změně jako technický podklad výsledek zeměměřických činností v souřadnicích S–JTSK, aby bylo zřejmé, jak má být opravena provedena. Geometrický plán uvedené údaje neobsahuje, jeho přepočet z místní souřadnicové soustavy je technicky proveditelný, ale je zde nejednotnost v měřených hodnotách mezi geometrickým plánem a polním náčrtem.
19. Žalovaný upozornil na to, že žalobkyně nepředložila žádné dokumenty, ze kterých by bylo zřejmé vnitřní členění nemovitosti a umístění zdi, která má nemovitost rozdělovat. Nelze proto posoudit, zda poloha vnitřní zdi rozděleného původního domu odpovídá hodnotám předloženého geometrického plánu. K tvrzení, že původně označené podrobné body na obvodu domů byly zakryty novou fasádou, se žalovaný nemůže vyjádřit. Žalovaný uvedl na pravou míru, že ohledání na místě neprováděl, posouzení vychází pouze z podkladů uložených ve správním spisu.
20. Ke spojení stavby s pozemkem došlo podle § 3054 o. z., splnění podmínek pro spojení stavby s pozemkem nebylo předmětem řízení, v němž nelze řešit spory o existenci a obsah vlastnického práva. Na tom, zda je evidovaná hranice v souladu s faktickým průběhem hranice i způsobem užívání dotčených staveb, se žalobkyně neshoduje ani se spoluvlastníky předmětné nemovitosti. Žalovaný odkázal na Smlouvu o výprose ze dne 24. 11. 2019, předloženou vlastníky pozemku p. č. X, ve které X jako vlastník id. ½ nemovitosti prohlásila, že zápisy v katastru nemovitostí odpovídají skutečnému právnímu stavu. Že jde

o věc spornou, je zřejmé z probíhajícího občanskoprávního řízení vedeného u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 15 C 251/2019. Žalovaný se ohradil proti tomu, že svým počínáním vlastníkům pozemku zavdal příčinu, aby se domáhali vyklizení části budovy č. p. X. V této souvislosti upozornil na to, že žalobkyně návrh na opravu chyby v katastrálním operátu podala až po zahájení soudního řízení.

21. Žalovaný uzavřel tím, že nebyly naplněny podmínky pro opravu chyby vzniklé zřejmým omylem při vedení katastru, i nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu v katastrální mapě podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Navrhoval tedy, aby soud podanou žalobu zamítl.

IV. Replika žalobkyně

22. Žalobkyně zopakovala svůj nesouhlas se závěrem žalovaného, že společné hranice vyplývají z výsledků obnovy operátu metodou technickohospodářského mapování. Z předložených dokumentů, včetně polního náčrtu, vyplývá, že předchozí vlastníci podepsali pouze odsouhlasení změny čísel popisných domů a změny kultury pozemku. Nepřijatelné je tvrzení, že případné odlišnosti mezi původní grafickou mapou a novou číselnou mapou technickohospodářského mapování nelze považovat za chybu vzniklou zřejmým omylem při obnově katastru.
23. Není správné tvrzení, že nebyly předloženy žádné dokumenty, ze kterých by bylo zřejmé vnitřní členění nemovitosti a umístění zdi rozdělující nemovitost. Součástí spisu je i notářsky zápis ze dne 23. 9. 1971, který odkazuje na rozhodnutí rady MěstNV, Komise pro výstavbu, ze dne 6. 3. 1967, rozhodnutí je rovněž součástí spisu. Nedílnou součástí označeného rozhodnutí je i plán rozdělení původní nemovitosti. Není tedy pravdou, že správní orgány neměly možnost posoudit, zda poloha vnitřní zdi rozděleného původního domů odpovídá hodnotám předloženého geometrického plánu.
24. Správní orgány neprokázaly, že domy č. p. X a X byly po registraci dohody původních vlastníků dále rozděleny, či byla povolena a provedena změna užívání domů. Podle žalobkyně nemohlo dojít ke spojení stavby domu č. p. X s pozemkem, neboť podle § 3050 o. z. je stavba budovy v současné době na cizím pozemku. Žalobkyně opět citovala závěry rozsudku NSS č. j. 4 As 194/2017-46. Znovu odkázala na vyjádření oddělení metodiky a kontroly katastrálního úřadu, ze kterého vyplývá, že s odvoláním na uvedený rozsudek je geometrické a polohové určení nemovitosti v rozporu s výsledkem zeměměřických činností, kterým toto určení vzniklo a které tak byly podkladem pro zápis a zákres do katastrálního operátu. Proto katastrální úřad doporučil provést opravu geometrického a polohového určení stávajícího chybného stavu na základě původního výsledku zeměměřický činností, kterým je původní geometrický plán.
25. Odkaz žalovaného na předloženou Smlouvu o výprose ze dne 24. 11. 2019 označila žalobkyně za bezprecedentní, katastrální úřad nemůže v řízení o opravě chyby katastru řešit sporné otázky. Ke smlouvě o výprose poté dodala, že tuto spoluvlastnici paní Mužíčkové předložili spoluvlastníci domu č. p. X. Spoluvlastnice podlehla jejich psychickému vydírání, proto je smlouva od počátku neplatná.
26. Žalobkyně dále upozornila na to, že katastrální úřad vyhotovil do stávající mapy studii průběhu hranic mezi pozemky. Ze zákresu vyplývá, že ani bod s údajem 14,60 není bodem na zakreslené stávající hranici, ale mimo ni. Zákres stávající hranice neodpovídá ani zákresu, který by byl proveden s neuznanou písařskou chybou na geometrickém plánu. Je tedy zřejmé, že pro zákres stávající hranice mezi pozemky není žádný právní podklad.
27. Rovněž není pravdivé tvrzení žalovaného, že soudní řízení ve věci vyklízení místnosti v 1.

p. domu č. p. X bylo zahájeno dříve, než návrh na opravy chyby. Žádost o opravu chyby v katastrálním operátu podala již v roce 2018 matka žalobkyně, protože jí katastrální úřad nevyhověl, v řešení záležitosti pokračovali příbuzní prostřednictvím nového podnětu pro opravu chyby.

28. Žalobkyně dále poukázala na předběžný závěr Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ve věci sp. zn. 15 C 251/2019, podle něhož je místnost buď součástí domu č. p. X, nebo domu č. p. X. Z provedených důkazů měl soud za to, že vůle tehdejších spoluvlastníků směřovala k tomu, aby se předmětná místnost stala součástí tehdejšího domu č. p. X.

V. Posouzení věci krajským soudem

29. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, jíž je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
30. Ze spisu vyplývá a mezi účastníky není sporu o tom, že k rozdělení domu č. p. X a pozemku na pozemku s původním p. č. X došlo v rámci vypořádání dědictví – dohodou o zrušení podílového spoluvlastnictví ze dne 28. 9. 1971, sepsanou v notářském zápisu X. Dům byl rozdělen na dvě části, v souladu s rozhodnutím MěstNV ve Smržovce, Komise pro výstavbu, ze dne 6. 3. 1967. X mj. převzal do výhradního vlastnictví ½ domu s nově přiděleným č. p. X a nově vytvořenou parcelu p. č. X s výměrou 268 m², X převzala do výhradního vlastnictví ½ domu pod přiděleným č. p. X a nově vytvořenou parcelou p. č. X s výměrou 361 m².
31. Součástí notářského zápisu a podkladem pro rozdělení pozemku byl geometrický plán Střediska geodézie pro okres Jablonec nad Nisou ze dne 9. 10. 1967, č. zak. X. Podkladem pro jeho vyhotovení byl přiložený polní náčrt. Zaměření bylo provedeno dne 18. 8. 1967, nová hranice byla vyznačena plotovým sloupkem, žulovým mezníkem a křížkem vytesaným v žulové podezdívce domu s tím, že nová hranice je tvořena zdí. Na polním náčrtu je pro účely rozdělení pozemku p. č. X uvedeno staničení na severozápadní straně rozdělované budovy od jižního rohu domu s hodnotou 11,60, zatímco na geometrickém plánu je u staničení uvedena hodnota 14,60. Uvedené hodnoty staničení na severozápadní straně domu nejsou shodné, ačkoli polohové určení nově vzniklých parcel (průběh hranice mezi pozemky) na polním náčrtu i geometrickém plánu odpovídá, bod s odlišnou hodnotou leží na spojnici s bodem s hodnotou 5,00. Staničením (s rozdílnou hodnotou) je určen průsečík nové hranice, která dělila jak pozemek p. č. X, tak dům č. p. X na pozemku stojící, s vnitřní kresbou znázorňující umístění budovy na pozemku. Na základě zmíněných listin uložených do sbírky listin katastru nemovitostí byl učiněn zápis pod položkou výkazů změn č. X. Nová konfigurace pozemků byla vyznačena v analogové mapě.
32. Na základě kupní smlouvy ze dne 12. 11. 1973 prodal X mj. dům č. p. X s pozemkem p. č. X o výměře 268 m² oborovému podniku X. Tento nový vlastník a X jako stávající vlastník domu č. p. X a pozemku p. č. X připojili své podpisy na soupis nemovitostí pořízený při technickohospodářském mapování v k. ú. X. V rámci tohoto mapování došlo k přidělení nového č. p. X domu č. p. X a nového p. č. X namísto p. č. X. Pozemek p. č. X byl nově označen p. č. X, budova na něm byla nadále uváděna bez dodatku, tedy jen č. p. X. U obou

pozemků došlo ke změně kultury. Součástí soupisu nemovitostí je i polní náčrt č. 29 (část mapového X), z něhož vyplývá vyšetřená hranice, rovněž probíhající domem, v průběhu spojnic bodů označené křížkem v soklu budovy a mezníky. Z vyobrazení předmětných pozemků je zřejmé, že při technickohospodářském mapování došlo ke změně konfigurace pozemků oproti konfiguraci v geometrickém plánu a analogové mapě. Došlo také ke změně výměry obou pozemků.

33. Správní spis pak dokumentuje další převody vlastnických práv k předmětným nemovitostem – domu č. p. X na pozemku p. č. X s novou výměrou 205 m² a p. č. X na pozemku p. č. X s výměrou p. č. 424 m². Tyto údaje o nemovitostech jsou uvedeny také v kupní smlouvě ze dne 29. 4. 2004, kterou X prodala mj. dům č. p. X s pozemkem p. č. X X jako právnímu předchůdci manželů X, kteří nemovitosti nabyli na základě kupní smlouvy ze dne 28. 8. 2009. Obdobně byly doloženy převody, resp. přechody vlastnických práv k domu č. p. X s pozemkem p. č. X o výměře 205 m² až na žalobkyni a další spoluvlastníky.
34. Jádrem sporu je otázka, jestli lze, s ohledem na zjištěný skutkový stav, považovat v současném katastrálním operátu evidovanou podobu hranice mezi pozemky p. č. X a X za chybu vzniklou zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu.
35. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona, *[n]a písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem*.
36. Podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, *[ch]ybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic*.
37. Citovaná právní úprava navazuje na institut oprav chyb v katastrálním operátu podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, účinného do 31. 12. 2013. Problematikou opravy chyb v katastrálním operátu se zabýval NSS v řadě svých rozsudků, jejichž závěry lze nadále využít i při výkladu shora citovaných ustanovení. Z judikatury, kterou přehledně shrnul žalovaný v napadeném rozhodnutí, vyplývá, že řízení o opravě chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin katastru nemovitostí (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 8. 2006, č. j 2 As 58/2005-125, publ. ve Sb. NSS 986/2006; či ze dne 31. 5. 2006, č. j. 5 As 16/2005-88). Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Oprava chyby nemůže zakládat, měnit či rušit vlastnická a jiná věcná práva k nemovitostem. Provedením opravy zápisu se tak skutečný právní vztah k nemovitosti nemění; ten lze změnit jen na základě příslušné listiny (srov. např. rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134). Výčet chyb katastru, které lze opravit postupem podle § 36 katastrálního zákona, je taxativní a neumožňuje dané ustanovení aplikovat na jiné deficity, které nejsou v zákoně uvedeny.
38. Katastrální úřad je oprávněn opravit pouze takové údaje v katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. Neurčitý pojem zřejmý omyl obsažený v § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona je přitom *„třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy*

chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem" (viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 - 103).

39. Platí přitom, že katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65; ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27; anebo dne 25. 8. 2016, č. j. 9 As 86/2016-40). NSS v této souvislosti dále uvádí, že *„[p]okud subjekt namítá existenci chyby, která je nejasná nebo sporná, může se ochrany svých práv domoci především u civilních soudů, například cestou žaloby na určení existence jím tvrzeného práva [§ 80 písm. c) o. s. ř.]. Závěr o tom, že tvrzená chyba v údajích evidovaných v katastru nemovitostí není zřejmým omylem, tedy sám o sobě nemůže být považován za odmítnutí spravedlnosti. Subjekt dotčený touto chybou má vždy otevřenu cestu, jak se u soudu domoci věcného přezkumu toho, zda mu dané právo svědčí či nikoliv. Je přitom na něm, aby správně vyhodnotil, pro který procesní postup jsou splněny zákonné podmínky*" (viz rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012-31).

40. K dané otázce NSS v rozsudku ze dne 11. 7. 2009, č. j. 7 As 71/2008-48, uvedl, že: „*Oprava katastrálního operátu se provádí v důsledku zřejmého omylu či nepřesnosti při měření při překročení mezních odchylek stanovených právním předpisem. Ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona je nutno vykládat v tom smyslu, že se jedná o zřejmý omyl, kdy při zobrazení hranic pozemků v katastrální mapě dojde k tomu, že zakreslení v katastrální mapě není ve shodě s podklady pro zakreslení hranice. Katastrální úřad proto při posuzování toho, zda jsou zobrazení ve shodě s podklady, posuzuje pouze to, zda je takové zobrazení ve shodě s vlastnickými právy do té míry, že posuzuje zakreslení hranic v katastrální mapě s ohledem na obsah listin, které má k dispozici. Také v případě vytyčení hranic v terénu pracovník, který toto provádí, vychází ze stávajících údajů měřické dokumentace a pokud takové podklady nejsou k dispozici, tak vytyčení vychází ze zobrazení v katastrální mapě. Pokud dojde k vytyčení hranice v souladu s nezpochybnitelnými a správnými údaji v katastru a takto v terénu vytyčená hranice neodpovídá skutečně reálně v průběhu desítek let zaužívané hranici pozemků mezi vlastníky (např. plot), nelze tuto situaci řešit opravou katastrálního operátu. ‚Posunout' vytyčenou a v katastru vyznačenou hranici do polohy, v jaké ve skutečnosti probíhá, je možno jen v případě existence a doložení příslušných právních titulů katastrálnímu úřadu, které by k takovému novému vytyčení a novému zakreslení do katastrální mapy opravňovaly (dohoda vlastníků, soudní rozhodnutí civilního soudu). Pokud však dojde k vyznačení (a dle údajů v katastru k následnému vytyčení) hranice v důsledku zřejmého omylu, tedy dojde k rozporu zakreslení s obsahem podkladových listin, je na místě řízení ve věci opravy ve smyslu § 8 katastrálního zákona. K věci je dále nutné poznamenat, že i průměrně obezřetný vlastník není schopen rozpoznat ze zakreslení v katastrální mapě přesný průběh této hranice v terénu a může proto dojít k situaci, že užívá i část sousedního pozemku. Pokud však po vytyčení této hranice v terénu zjistí, že zaužívaná hranice probíhá jinak než hranice zakreslená v katastru, má možnost v této situaci zvolit několik postupů. Mimo soukromoprávní dohody mezi vlastníky sousedících pozemků a určovací žaloby může vlastník v případě, že má pochybnosti o správnosti údajů v katastru, o něž se vytyčení opíralo, využít institutu opravy zřejmých omylů ve smyslu ust. § 8 katastrálního zákona a obrátit se na katastrální úřad se žádostí o opravu, což také stěžovatel*

učinil.“

41. Již v rozsudku ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134, NSS dovodil, že pokud vlastníci dotčených pozemků (resp. jeden z nich) se změnou hranice v katastrální mapě nesouhlasí, nelze předmětnou hranici, která byla platně vyhlášena, měnit v řízení o opravě chyby, a to i přesto, pokud by bylo možné před katastrálním úřadem věrohodně prokázat, že hranice byla zakreslena nesprávně (viz též rozsudky NSS ze dne 23. 9. 2009, č. j. 3 As 6/2009-162; ze dne 29. 9. 2010, č. j. 8 A 26/2008-65).
42. V posuzované věci došlo k rozdělení původního domu č. p. X a pozemku p. č. X na podkladě notářského zápisu ze dne 23. 9. 1971, který obsahoval dohodu o zrušení spoluvlastnictví a jehož přílohou byl geometrický plán ze dne 9. 10. 1967, na pozemek p. č. X s domem č. p. X a pozemek p. č. X s domem č. p. X. Hranice mezi pozemky byla tvořena spojnicí bodů vymezených plotovým sloupkem, žulovým mezníkem a křížkem vytesaným v žulové podezdívce domu a dále zdí domu. Soud nepochybuje o tom, že zeď dělící dům byla zároveň v části hranicí mezi nově vzniklými parcelami. O tom svědčí tvar pozemku p. č. X jak v geometrickém plánu, tak v polním náčrtu, který byl jeho podkladem, tak jeho konfigurace v analogové mapě.
43. Soud souhlasí s oběma účastníky, že odlišná hodnota staničení na severozápadní straně rozdělovaného domu s hodnotou 14,60 (od jižního rohu domu) uvedená na geometrickém plánu, oproti hodnotě 11,60 na polním náčrtu, je zjevnou písařskou chybou. Vyplývá to z oměrné délky 6,50 na východní straně domu a hodnoty uvedené 5,00 u bodu ležícího na spojnici s bodem s odlišnou hodnotou. Ve shodě s žalovaným soud konstatuje, že tato zjevná chyba nemůže být chápána jako zřejmý omyl, pro který by bylo nutno provést opravu chyby v katastrálním operátu tak, jak požaduje žalobkyně. Z napadeného rozhodnutí tato okolnost jednoznačně vyplývá, žalovaný dostatečně jasně uvedl důvody, pro které podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona ve spojení s § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky nelze postupovat. Rozhodnutí soud neshledal nepřezkoumatelným pro vnitřní rozpornost.
44. Ke změně konfigurace pozemků p. č. X a X a vyznačení jiné polohy jejich hranice v části pod domem došlo při tvorbě evidence nemovitostí podle zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, a prováděcí vyhlášky č. 23/1964 Sb., v rámci technickohospodářského mapování. K vedení evidence nemovitostí se vyjádřil NSS např. v rozsudku ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103, v němž zdůraznil, že v rámci dvou fází zakládání evidence nemovitostí nebyly přebírány zápisy dosavadní, vlastnické vztahy v polovině 70. let nemusely předchozím zápisům v pozemkových knihách a bývalém pozemkovém katastru odpovídat. Orgány geodézie prováděly zápisy do evidence nemovitostí na základě výsledků šetření. V rozsudku ze dne 19. 4. 2018, č. j. 7 As 58/2018-21, NSS právě s odkazem na principy vzniku evidence nemovitostí a judikaturu týkající se oprav chyb v katastrálním operátu v důsledku zřejmého omylu dovodil, že *[z] uvedené judikatury tedy vyplývá, že v řízení o opravě chyby nelze opravovat změny, ke kterým došlo v důsledku právní úprav, resp. na základě vzniku evidence nemovitostí a technickohospodářským mapováním. Právě o to se však stěžovatelů kasační stížností snaží. Snaží se zpochybnit výsledek předmětného mapování a docílit opravy chyby v katastru podle údajů před tímto mapováním. To však právní úprava explicitně neumožňuje. Právní úprava neumožňuje katastrálním úřadům hodnotit zákonnost procesu mapování a v případě jeho nezákonnosti zasahovat do katastru nemovitostí. Jak již bylo opakovaně uvedeno, katastrální úřady mohou opravovat pouze zřejmé omyly, popř. nepřesnosti stran měření, zobrazení předmětu v katastrální mapě a při výpočtu parcel. Pouze takové chyby a nepřesnosti mohou katastrální úřady napravovat v řízení podle § 36 katastrálního zákona.“*

45. V projednávané věci byl zákres hranice mezi pozemky s novými p. č. X a X učiněn na základě výsledků místního šetření v roce 1974 v rámci technickohospodářského mapování, při kterém vlastníci pozemků označili nesporné hranice svých nemovitostí a souhlas s označením hranic stvrdili svými podpisy. Soud se neztotožnil s názorem žalobkyně, že souhlas tehdejších vlastníků stvrzený jejich podpisy na soupisu nemovitostí lze vztáhnout pouze na změnu kultury pozemků a nové číselné označení nemovitostí. K soupisu nemovitostí byl připojen i polní náčrt č. X jako část mapového listu X, z něhož je patrné, že byla vyšetřena hranice rozdělující původní nemovitosti. Tato hranice je tvořena spojnicí bodů označených křížkem soklu budovy a mezníky, tak jak byly označeny v původním geometrickém plánu a polním náčrtu při zaměření v roce 1967, tato spojnice pokračuje a plyne z ní také průběh hranice probíhající budovou. Při technickohospodářském mapování došlo ke změně konfigurace nově označeného pozemku p. č. X i X. Výsledky místního šetření se staly podkladem pro další geodetické a kartografické práce, došlo k zákresu hranic předmětných pozemků ve shodě s polním náčrtem č. X, byly také vypočteny nové výměry pozemků tak, že pozemek p. č. X byl evidován nadále s výměrou 205 m² a pozemek p. č. X s výměrou 424 m².
46. Za situace, kdy byla vyhlášena platnost nového operátu a následně docházelo k převodům, resp. přechodům vlastnických práv k předmětným nemovitostem se shora uvedenými údaji podle stavu katastru nemovitostí, jak byl na základě technickohospodářského mapování vyhlášen, nelze dospět k závěru, že odlišnosti mezi původní mapou a mapou na základě výsledků technickohospodářského mapování jsou důkazem zřejmého omylu, jak je vnímán judikaturou NSS. Soud doplňuje, že právní předchůdci žalobkyně nabyli nemovitosti, konkrétně ideální polovinu domu č. p. X s parcelou p. č. X zastavěná plocha o výměře 205 m², na základě kupní smlouvy uzavřené s městem X dne 27. 9. 1999, tedy dle údajů katastru nemovitostí evidovaných podle výsledků technickohospodářského mapování. Stejně tak právní předchůdce manželů X X nabyl nemovitosti na základě kupní smlouvy ze dne 29. 3. 2004 s původní vlastnicí X tak, že předmětem převodu byl dům č. p. X a mj. pozemek p. č. X zastavěná plocha a nádvoří o výměře 424 m². Manželé X od X na základě kupní smlouvy ze dne 28. 8. 2009 nabyli dům č. p. X na p. č. X a mj. parcelu p. č. X zastavěná plocha a nádvoří o výměře 424 m².
47. Žalovaný správně zdůraznil, že řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005-125, publ. ve Sb. NSS 986/2006; či ze dne 31. 5. 2006, č. j. 5 As 16/2005-88). Ve shodě se žalovaným musí soud konstatovat, že zde není žádný důkaz o tom, že by hranice mezi pozemky p. č. X a X při vzniku evidence nemovitostí na základě vyšetřených lomových bodů označených plotovým sloupkem, mezníkem a křížkem v žulovém soklu domu neodpovídala skutečnému průběhu hranice mezi pozemky.
48. Správné zobrazení hranice dle vyšetřeného průběhu hranice při technickohospodářském mapování v současné DKM pak žalovaný prověřil porovnáním zobrazení hranice v DKM oproti zákresu v geometrickém plánu. Posoudil dostupné hodnoty kontrolních vodorovných vzdáleností mezi lomovými body hranic, provedl posouzení oměrných délek mezi podrobnými body polohopisu v současné DKM s hodnotami v původním geometrickém plánu. Z provedeného porovnání je zřejmé, že podrobný bod označený křížkem vytesaným v žulové podezdívce budovy na straně od zahrady je v souladu s výsledky rozdělující majetek původních spoluvlastníků. K tomu je třeba dodat, že žalovaný vycházel pouze z podkladů založených ve správním spisu, konkrétně z výsledků

místního šetření průběhu hranic, jak byl zobrazen v polním náčrtu č. X v rámci technickohospodářského mapování a údajů geometrického plánu a polního náčrtu. V těchto podkladech byla zachycena existence podrobných bodů vyznačených plotovým sloupkem, mezníkem a křížkem vytesaným v žulové podezdívce domu. Žalovaný neprováděl v rámci správního řízení o opravě chyby žádné místní šetření, o jehož průběhu by měli být účastníci řízení ve smyslu § 51 odst. 2 správního řádu vyrozuměni. K namítanému zkrácení procesních práv žalobkyně nedošlo. Námitka žalobkyně, že vytesaný křížek v žulové podezdívce domu není zřetelný, neboť je skryt pod novou fasádou, není pro věc relevantní. Existence a poloha tohoto podrobného bodu byla zachycena v polním náčrtu a geometrickém plánu z roku 1967, shodně pak v polním náčrtu č. X z roku 1974 při technickohospodářském mapování. K žalobnímu tvrzení, že podrobný bod označený křížkem v žulové podezdívce, označený v původním geometrickém plánu i polním náčrtu jako 5,00, je identický, musí soud konstatovat, že se nezakládá na pravdě. Bod označený shodně v geometrickém plánu i polním náčrtu hodnotou 5,00 není identický s bodem označeným jako bod vytesaný křížkem v žulovém soklu domu, který tvořil spojnici spolu s body vymezenými plotovým sloupkem a žulovým mezníkem.

49. Protože byl při tvorbě evidence nemovitostí technickohospodářským mapováním průběh hranice mezi pozemky nesporným, včetně části dělící pozemky pod domem, nelze dospět k závěru, že evidovaná hranice mezi pozemky byla chybou vzniklou zřejmým omylem. Od vyhlášení platnosti katastrálního operátu v roce 1976 se geometrické a polohové určení společné hranice nezměnilo. V současné v DKM je hranice mezi pozemky zakreslena v souladu s původním výsledkem zeměměřické činnosti, kterým je ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky výsledek obnovy operátu technickohospodářským mapováním, neboť ten byl podkladem pro zápis platného geometrického a polohového určení předmětných pozemků.

50. Dále soud zdůrazňuje, že katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit je základní a jednoduché úvahy vycházející z obsahu zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65). Katastrální úřad a žalovaný tak v probíhajícím řízení neměli prostor zabývat se tím, zda tu je v důsledku evidovaného údaje o průběhu hranice mezi pozemky p. č. X a X nesoulad mezi evidovanými nemovitostmi a skutečným rozdělením a užíváním nemovitostí. Ze skutečností uvedených žalovaným i žalobkyní vyplývá, že zde existuje spor o užívání části domu č. p. X, který má původ ve sporu o vlastnické právo k části domu a o průběh vlastnické hranice mezi pozemky p. č. X a X v části pod domem. K odvolacím námitkám nebyl žalovaný v duchu judikatury NSS (např. i rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2016, č. j. 9 As 86/2016-40) oprávněn řešit otázky týkající se souladu evidované hranice a jejího skutečného průběhu a způsobu užívání domů a jeho vnitřního dělení. Nebyl oprávněn řešit, zda evidování domů č. p. X a X jako součástí pozemků v duchu zásady *superficies solo cedit* je správné či nikoli, zda byly naplněny naopak předpoklady dle § 3055 o. z. Tento soukromoprávní spor mohou řešit pouze civilní soudy v občanském soudním řízení. Pokud žalobkyně ve své podstatě namítá v části chybný zákres hranice mezi pozemky p. č. X a X a hranice dělící domy č. p. X a X, může se ochrany svých vlastnických práv domoci u civilních soudů. Dokladem toho, že se ve své podstatě jedná o spor o vlastnické právo, je vedení civilního sporu o vyklizení místnosti v 1. p. domu č. p. X ve věci sp. zn. 15 C 251/2019 u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou a skutečnosti, které v této souvislosti žalobkyně uvádí. Otázka, kdy bylo toto soudní řízení zahájeno a zda to bylo až poté, co se

žalobkyně neúspěšně obrátila se svým návrhem na opravu chyby na katastrální úřad, není pro posouzení věci podstatná. Stejně tak není namístě, aby se soud jakkoli vyjadřoval ke smlouvě o výprose, jejíž neplatnost žalobkyně namítala.

51. K argumentaci žalobkyně závěry rozsudku NSS ze dne 12. 12. 2017, č. j. 4 As 194/2017-46, a doporučením oddělení kontroly a metodiky katastrálního úřadu provést opravu chyby, soud konstatuje následující. Předně rozhodnutí nelze považovat za nezákonná jen proto, že názor oddělení kontroly a metodiky nebyl příslušným katastrálním pracovištěm vyslyšen. Shodně jako žalovaný má soud za to, že závěry, které zaujal NSS ve shora označeném rozsudku, nelze na projednávanou věc plně aplikovat, neboť skutkové okolnosti případu nejsou zcela totožné. Ve věci tehdy řešené sice rovněž došlo k rozdělení nemovitostí, v návaznosti na vnitřní zeď budovy, která byla rovněž rozdělena, dle geometrického plánu z roku 1951, přičemž evidovaná hranice byla v rozporu s tímto geometrickým plánem. Sporné však nebylo, zda evidovaný průběh hranice na základě obnovy katastrálního operátu je v rozporu s faktickým průběhem hranice i způsobem užívání dotčených staveb. Tak tomu však v nyní projednávané věci není, v projednávané věci jde fakticky o spor, zda je evidovaný průběh hranice v části probíhající pod domem v souladu s faktickým průběhem hranice a sporné je i užívání části domu č. p. X. Kde se nachází vlastnická hranice mezi domy a zčásti pozemky, je totiž sporné. V případu tehdy řešeném NSS se také nejednalo o změnu v geometrickém a polohovém určení hranic na základě technickohospodářského mapování při tvorbě evidence nemovitostí oproti dřívějším údajům v pozemkových knihách a pozemkovém katastru, nýbrž o chybu při obnově katastrálního operátu v roce 1998 oproti geometrickému plánu z roku 1975, kdy byly při podrobném měření hranice zjištěny a označeny, tudíž geometrický plán z roku 1975 mohl být považován za původní výsledek zeměměřické činnosti. S odkazem na principy vedení evidence nemovitostí, kdy byly při technickohospodářském mapování vlastnické hranice vyšetřeny a vlastníky jako nesporné odsouhlaseny, a rovněž s ohledem na shora citované závěry rozsudku NSS ze dne 19. 4. 2018, č. j. 7 As 58/2018-21, soud zdůrazňuje, že v řízení o opravě chyby nelze opravovat změny, ke kterým došlo v důsledku technickohospodářského mapování.
52. Nebylo tedy pochybením, pokud katastrální úřad a žalovaný nereflektovali na požadavek žalobkyně a nepostupovali dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona ve spojení s § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky. V případu žalobkyně je zobrazení hranice v DKM v souladu s původním výsledkem zeměměřické činnosti, kterým je výsledek technickohospodářského mapování. Požadavek katastrálního úřadu, že opravu geometrického a polohového určení dotčených pozemků p. č. X a X by bylo možné provést jen při splnění podmínek § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, nelze považovat za neoprávněný, přesahující rámec zákona.
53. Pro úplnost soud dodává, že součástí rozhodnutí Komise pro výstavbu, které bylo připojeno k notářskému zápisu o dohodě o rozdělení spoluvlastnictví, nebyl plán 1. p. domu pro účely jeho rozdělení. Tvrzení žalovaného, že k vnitřnímu dělení žalobkyně nedoložila žádný důkaz, nelze označit za nepravdivé. Žalobkyně tento stavební plán předložila až spolu se žalobou, soud ale neshledal potřebu doplnit touto listinou dokazování. Považoval to za nadbytečné, neboť původní hranice dělící dům, která kopíruje vnitřní zeď domu, byla dostatečným způsobem zachycena v polním náčrtu z roku 1967 a jeho příloze, kde byla slovně popsána.

VI. Závěr a náklady řízení

54. Z uvedených důvodů shledal soud žalobu nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítnul. O žalobě rozhodoval v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný do 2 týdnů od doručení výzvy s takovým projednáním věci nevyjádřil svůj nesouhlas, a proto se má za to, že souhlas udělil, neboť byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen.
55. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten ovšem náhradu nákladů nežádal, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
56. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že se jim náhrada nákladů řízení nepřiznává, neboť jim v řízení nebyla uložena žádná povinnost, s jejímž splněním by jim takové náklady vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. březen 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu